

ІСТОРІЯ

УКРАЇНСЬКО-РОСІЙСЬКІ ЕКОНОМІЧНІ ВІДНОСИНИ: ПРОБЛЕМИ І ПЕРСПЕКТИВИ

Василь Бойчук,

IV курс, історичний факультет.

Науковий керівник – *Федорчук П.С.,*

доктор історичних наук, професор.

В сучасному світі одним з пріоритетних напрямів розвитку зовнішньоекономічних зв'язків України є налагодження тісних, взаємовигідних економічних відносин з Росією. Воно обумовлене багатьма факторами і причинами, серед яких головними є: багатовікові історичні зв'язки між країнами, геополітичне положення України між Росією та Європою, необхідність реформування взаємопов'язаних національних економік двох держав, наявність щільних виробничих, наукових і культурних взаємозв'язків.

У 90-х роках ХХ ст., національні економіки двох країн зіштовхнулися з серйозними труднощами, передумови яких виникли ще в народному господарстві СРСР. Падіння виробництва, інфляція, катастрофічне збідніння населення зумовило посилення політичної та соціальної напруги як в Україні так і в Росії. В цих умовах надзвичайно гостро постала проблема економічного співробітництва між двома країнами.

У вітчизняній та російській періодиці за останній час з'явилася значна кількість публікацій, що стосується українсько-російських економічних взаємин. Однак в основному вони носять науково-популярний характер, або стосуються окремих подій чи фактів, а не дають аналітичного бачення проблеми. Тільки в 1999 р. з'явилася книга "Українсько-російські відносини: економічний аспект", де робиться спроба їх аналізу.

Розвиток українсько – російських взаємин був пов'язаний з рядом проблем, які посилювали напруженість між державами. Це насамперед економічна та ресурсна залежність України від Російської Федерації (РФ), заборгованість України перед нею, намагання РФ підпорядкувати собі військово – промисловий комплекс України, неплатежі російських підприємств українським партнерам, обмеження Росією імпорту української продукції, проникнення у фінансову систему України російських банків поза межами визначеними вітчизняним законодавством тощо.

Разом з тим, Україна прагне до тісної економічної співпраці з РФ у зв'язку з нездатністю нашої держави в повній мірі бути конкурентоспроможною на західному ринку, а тому продуктивними можуть бути взаємозв'язки з Росією з метою подальшої інтеграції в світове співтовариство.

Ефективним, на думку автора, може бути і поглиблення регіонального економічного співробітництва між двома державами, яке почало розвиватися в 90-х роках ХХ ст.

Важливим кроком до рівноправної і взаємовигідної співпраці в економічній сфері було підписання широкомасштабного договору про дружбу, співробітництво і партнерство між Україною та РФ (31 травня 1997 р.). В ньому передбачено взаємне забезпечення сприятливих економічних фінансових та правових умов для діяльності підприємств та організацій двох країн. Однак до цього часу керівництво РФ не вжило конкретних заходів щодо реалізації цього договору.

Отже, співробітництво України і Росії в економічній сфері є потрібним, перспективним і закономірним. Однак, зараз воно не знаходиться на належному рівні і потребує подальшого вдосконалення договірної бази між державами.

1. Андрійчук В., Титаренко В. Під загрозою сповзання на периферію світового ринку // Політика і час. – 1998. – №2. – С. 22-28.
2. Губський Б. Суєди. А чи завжди партнери? // Політика і час. – 1997. – №7. – С.10-17.
3. Михно І., Сіренко В. До питання про ефективність міжнародного товарообміну України з країнами СНД // Економіка України. – 1995. – №2. – С. 80-82.
4. Пирожков С., Гунський Б., Бурмістров М., Шестопапов Г. Українсько-російські відносини: економічний аспект. – К., 1999. – 103 с.
5. Соскін О. Неоколоніальна залежність України від Росії: прояви і небезпеки // Економічний часопис. – 2000. – С. 29-32.

ЕКОНОМІЧНЕ СТАНОВИЩЕ МІСТА КАЛУША В ПОВОЄННИЙ ПЕРІОД

Лілія Вуйцик,

У курс, історичний факультет.

Науковий керівник – Грабовецький В.В.,

доктор історичних наук, академік.

Багато випробувань випало на долю калушан в перші повоєнні роки. Скрізь, де ступив фашистський чобіт, залишалися сліди руїн, що вимагало від керівництва міста і міщан неабиякої енергії та вміння.

Незважаючи на великі втрати, в місті розпочалась поступова відбудова народного господарства. Так, в жовтні 1944 р. було запуснено в роботу пивзавод, поступово налагоджено телефонний зв'язок із навколишніми селами В 1946 р. розпочалось спорудження газопроводу Калуш-Станіславів, а вже через 2 роки газопровід досяг Дубовиці.

На відбудову міського господарства Калуша держава виділила в 1947 р. понад 330 тис. крб. На ці кошти було відбудовано міську лазню, кілька житлових будинків, водогін, проведено ремонт електрощитків. 138 крб.